

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0 mm

845011704

Rebecka-Bise.

- 1 Oluf M. Andersen,
Iste Styrmand,
34 Aar, Svelvig.
2 Hagnart Gjessing,
Dæk Styrmand,
31 Aar, Hærskol.
Len i Sande,
3 Martin Helgesen,
Tømmermand,
35 Aar, Svelvig.
4 Nikolai G. Henrif-
sen, Matros, 23
Aar, Svelvig.
5 Ludv. Johannessen,
Matros, 47 Aar,
Strømsø.
6 Gabr. Christiansen,
Matros, 27 Aar,
Srum i Lier.
- 7 August Janssen,
Matros, 19 Aar,
Svensk.
Andr. Th. Jensen,
Betmatros, 23 Aar,
Hstør. Drammen.
Otto M. Engelbre-
sen, Betmatros,
19 Aar, Tangen.
Emil B. Pedersen,
Kot, 19 Aar,
Bergstien, Drammen.
Anders Th. Nilsen,
Jungmand,
Øvre Strømsø.
Drammen.

Mel. En Herremand saa rig og bold.

I Februar i 83
Et Skib forlod vor Havn;
Det første og det gamle Navn:
"Rebecka" i sin Stavn.
Det havde 12 Mand med sig ud,
Og Kursen sattes vesterud.
Mod Englands Ryft,
Saa solbelyst,
Nu Reisen skulde gaa.

Med Onsket om en heldig Reis
Fra Hustru, Børn og Hjem,
Og mødes Storm end underveis,
Dog ventes Fa'r igjen
Til dem, som Brødet af ham faar,
Om end fun i de ringe Aar,
De Store, Smaa
Kun vente paa
"Rebecka" godt maa gaa.

Men Lykken vender ofte om,
Som Bindens Leg med Fjær:
Man vented, vented, Ingen kom
Af dem, man havde fjær;
Thi ude paa detaabne Hav,

Starteg on sett i Dordt een datter vunnen van Geertruid of Ooms
Danevenne Scandenborgs leid invaderet og hængtes til Gyssingens
Porta's, da droede den anden op den Hader og regnet "Landsby'woede".
Christiansen Jan Christensen Berch. - København. 1. Decemb. 1875.

V box 20:583

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 60

0 mm

Hvor Sjøen staar i Skum og Rav,
"Rebekka" red
Ei Stormen af,
Men Mange fandt sin Grav.

Med Flag i Sjou "Rebekka" drev
Før Takkel og før Tong,
Med Mandskab sorgfuldt, men det stred
Paa Agterdæk og Boug.
I Bant og Mers ei tenkes paa
Før nogen Mand did op at gaa:
Orkanen peb,
Det var ei Leg
I Kamp med den at staa.

Et bergenst Skib med hjælt Mandskab
Forsøgte yde hjælp
Og holdt i nitten Timer paa,
Men maatte give op
Sit Forsøg paa at frelse Folk
Ombord i Skib "Diana" stolt;
Thi Nord-Ost foer
Som Dødens Bro'r,
Der gaves ei Pardon!

De Master knak som spinlle Trær
Og foer til Havs med Fil,
Og Seil de sloi omkaps, ja Rør,
Ei ulig udskudt Pil;
Ja Alting spredtes i en Hast,
Saa Mandskab, Skib og norske Last
Til Grunde gif
Trods godt Bestik —
— Et sørgeligt Forlis. —

Nu mange Mødre mistet har
Sin Støttestab paa Jord,
Og mange Smaa har ingen Fa'r
— Tidt før det saa i Nord. —
Dog hjelpe Søfolk savnes ei;
Thi mange ud paa samme Bei
Gaar etter ud
Med Lid til Gud:
"Og sætter Livet ind."

Kvindernes "Rigsret".

Mel. Na kjøre Vatten, aa kjøre Ve.
Na hør nu her du, min kjære Mor!
hvad synes du om denne Dia;
jeg vil nu synge om hvad jeg tror
om al den Staak og svære Stria.

Der tales vidt
og der tales bredt,
men om jeg tror
at de har no' Bet:
vi maa nok tel
vi Kvindfolk, sel,
aa faa en Slut paa hele Aria.

Teg vil mi bare her foreslaa,
at Kvinden blir lidt med i Legen;
nu Mænd har snakket i lange Aar,
men delt er endda ikke Stegen.

Sig ikke længer
at vi duger ei,
det er forbi
og gammel Vintervei;
vi Kvindfolk nu,
det kan Ftru,
har Tanker store nok som Manden.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0
mm
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

Thi det kan ikke gaa længer an,
at sthre faa med Land og Skifte;
thi Jorden faar ei det mindste Gran,
aa for os blir der kun at strikke!

Aa bare Sludder,
aa bare Bæv,
og glemt blir jamen helse
Mandens Stroev.
Vi selv som Smed
aa vind for Ved,
blot for den hersens Politiken!

Se nys jeg læste i „Bladet“ om
et Raab om Enighed blandt Kvinden,
at naar vor Husbond fra Byen kom
sent — fuld og raved som for Binden,
da hun nu skulde
blot si'e Besked,
og purre Manden,
som bedre ved;
her ser I blot
det passer godt — —
blot — lad os blot faa sagt vor Mening.

Det var min Mening for Fred og Ro
her i vort Land at faa tilveie,
at ikke længer no'n Kvinde bo
før Manden tog paa andre Veie.

Før nu som Talen
den Dagen lang,
saabel i Salen
som Stuen trang,
er blot om et:
den bedste Ret,
faa drar vi bort — aa der blir Greie!

Drammen. Forlagt af N. & B. 11. a.
D. Steens Drøf.